

انجمن های علمی کانون؛ توجه بازوی مسورت

انجمن نانوفناوری ایران که با مجوز وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در سال ۱۳۸۱ به همت تعدادی از اساتید و صاحب نظران دانشگاهها و مراکز علمی پژوهشی کشور و با هدف گسترش، پیشبرد و ارتقای سطح دانش جامعه در فناوریهای جدید، کمک به توسعه کمی و کیفی نیروهای متخصص و تشویق محققان و صنعتگران به کنکاش در نانوفناوری و نیز بهبود بخشیدن به امر آموزش، پژوهش (اعم از؛ بنیادی، توسعه ای و یا کاربردی) و سیاستگذاری در زمینه های مرتبط تشکیل گردید. انجمن نانو فناوری ایران در نهایت، وصول به سطح مرجعیت علمی را از اهداف عالی خود می داند.

جهت معرفی بیشتر این انجمن و آشنایی با اهداف و عملکردهای آن با دکتر مجتبی شریعتی نیاسر - رئیس هیات مدیره انجمن نانو فناوری ایران گفت و گویی ترتیب دادیم. متن این گفت و گو از نظر تان می گذرد:

گفت و گو با دکتر مجتبی شریعتی نیاسر - رئیس هیات مدیره انجمن نانو فناوری ایران و استاد دانشکده مهندسی شیمی دانشگاه تهران

فناوری نقشی موثر ایفا نموده اند هم چون آقای خاتمی که به عنوان رئیس جمهور که ستاد ویژه توسعه فناوری نانو را بنا نهادند. در حال حاضر انجمن ۳ عضو افتخاری دارد: پروفیسور کولکارنی از کشور هندوستان، پروفیسور شمسی پور از دانشگاه رازی کرمانشاه، پروفیسور منصوری از دانشگاه Illinois امریکا هستند. انجمن با کمال افتخار پذیرای این افراد می باشد و درصدد شناسایی موارد مشابه است. با توجه به این که متقاضیان بسیاری داریم درصدد هستیم تا شرایط عضو گیری را کمی دشوارتر کنیم تا سطح کیفی اعضا قوت بیشتری یابد.

فعالیت ها و عملکردهای این انجمن چگونه است؟

یک بخش از فعالیت های انجمن، اجتماعی است که عبارت از برگزاری ورکشاپها، سمینارها، کارگاه و کنفرانس های گوناگون است. حدود ۴ سال پیش سمینارهایی را در این خصوص برگزار می کردیم که عمدتاً ترویجی بود. ولی از سال ۱۳۸۵ به این نتیجه رسیدیم که فعالیت سنگین تر و وزین تری صورت دهیم. لذا نخستین کنفرانس بین المللی علوم و فناوری نانو را در دانشکده فنی دانشگاه تهران برگزار نمودیم و حضور بسیار خوبی از دانشمندان را شاهد بودیم. لیکن به دلیل مسائل سیاسی روز، حضور دانشمندان خارجی در این همایش که موسوم به ICNN2006 بود، بسیار اندک

ارشد عضو نمی پذیرد. در حقیقت انجمن دو دسته عضو حقوقی و حقیقی دارد که اعضای حقوقی همان سازمان ها، دستگاه های دولتی و بخش خصوصی هستند. هم اکنون بیش از ۱۵ عضو حقوقی داریم و بزرگترین آن سازمان گسترش و توسعه صنایع کشور و بانک توسعه صادرات و کوچکترین آن برخی مراکز پژوهشی درون سازمانی دانشگاه ها و با تعدادی مراکز پژوهشی وابسته به وزارت خانه ها می باشند که با انجمن همکاری دارند.

اعضای حقیقی نیز به چند دسته تقسیم می شوند نخست اعضای دانشجویی که ماهیتاً به دانشجویان بازمی گردد که حداقل در مقطع کارشناسی ارشد تحصیل می کنند. دسته دوم اعضای وابسته که عمدتاً فارغ التحصیلان مقطع کارشناسی هستند که از چند سال سابقه و تجربه در زمینه های مرتبط با فناوری نانو برخوردار هستند. دسته سوم اعضای پیوسته هستند که بدنه اصلی و غالب انجمن را تشکیل می دهند و عمدتاً در مقاطع بالاتر از کارشناسی ارشد تحصیل کرده و بسیاری از آن ها اساتید دانشگاه ها و محققین مراکز پژوهشی هستند که تعداد آن ها بسیار است و بخش عمده اعضای انجمن را تشکیل می دهند. دسته چهارم اعضای افتخاری هستند. این اعضا افرادی هستند که یا خود متخصص و صاحب نظر منحصر به فرد در حوزه نانو هستند و در سطح ملی و بین المللی بسیار شاخص می باشند و یا در اعتلای موضوع و در توسعه نانو

شده و در حال فعالیت است.

تاریخچه ای از انجمن نانو فناوری ایران عنوان نمایید.

انجمن نانوفناوری ایران در بهمن ماه ۱۳۸۱ مجوز خود را از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری اخذ نمود و اولین هیات مدیره آن در اردیبهشت ماه ۱۳۸۲ شکل گرفت و با حمایت اولیه ستاد ویژه نانو فناوری کشور، مکانی را در اختیار گرفته و فعالیت خود را آغاز و شروع به عضو گیری کرد. دیری نپایید که با پشتیبانی اعضا و بهره گیری از تسهیلات بانکی مکان مستقلی را بعنوان دفتر مرکزی خود در خیابان امیر آباد خریداری نمود. بنده از آغاز تاسیس یعنی سال ۱۳۸۲ تا کنون خدمتگذار این انجمن هستم.

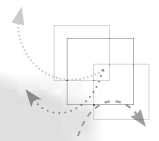
انجمن نانوفناوری ایران چه تعداد عضو دارد؟

این انجمن عضوگیری خود را در یک سمینار توجیهی با حضور پروفیسور غلامعلی منصوری استاد دانشگاه ایلینویز Illinois امریکا در دانشگاه کاشان آغاز نمود تا این که به تدریج دامنه عضوگیری را در سطح کشور توسعه داد و در حال حاضر بالغ بر ۶۰۰ نفر عضو دارد که بیش از ۶۰ تا ۶۵ درصد از این تعداد، اعضا هیات علمی دانشگاه ها هستند و این سطح کیفی اعضا انجمن را نشان می دهد. اساساً انجمن در مقطع پایین تر از کارشناسی

بیوگرافی از خود ارایه نمایید.

در رشته مهندسی شیمی با گرایش فرایندهای جداسازی، تحصیل نمودم و چند سالی است که در مقوله نانو فناوری و نقش آن در مهندسی شیمی در قالب طرح ها و پروژه های تحقیقاتی و دانشجویی فعالیت دارم. در کشور انگلستان تحصیل نمودم و یک پروژه تحقیقاتی هم در مباحث حرارتی در یک دوره یکساله فرصت مطالعاتی در کشور ژاپن به انجام رسانیدم. در حال حاضر در بخش نانو فعالیت دارم و اعتراف می کنم راه زیادی را تا دستیابی به سطح علمی متناسب با شایستگی های کشور باید طی کنیم. امیدوارم در پرتو همکاری و همیاری دانشجویان عزیزم و افرادی که با من در این زمینه فعالیت دارند، روز به روز به یافته ها و موفقیت های جدیدی برسیم.

در حال حاضر نزدیک به ۷ دانشجو در مقطع دکترا و ۵ دانشجو در مقطع کارشناسی ارشد و تعدادی هم در مقطع کارشناسی با من همکاری پژوهشی دارند که ۹ نفر از آن ها به طور خاص، پروژه هایی مرتبط با فناوری نانو در دست دارند. در سالهای گذشته هم ۴ نفر از دانشجویان در مقطع دکترا فارغ التحصیل شدند که ۲ تن از آنان پایان نامه های مرتبط با فناوری نانو ارایه نمودند که مقالات آن ها در نشریات معتبر بین المللی به چاپ رسیده است. هم چنین یک آزمایشگاه هم تحت عنوان "پدیده های انتقال و فناوری نانو" دارم که چند سالی است راه اندازی

یک محقق زمانی خواهد توانست محصول خود را صنعتی و تجاری نماید که سرمایه گذاری قابل توجهی برای آن در نظر گرفته شود این سرمایه گذاری یا باید بر عهده دولت و یا بخش خصوصی باشد

بود. کنگره دوم در دانشگاه تبریز برگزار شد که بسیار پربار تر از کنگره نخست بود و نزدیک به ۶۰۰ مقاله ارائه و ۲۲ مهمان خارجی از ۱۵ کشور دنیا حضور داشتند که بسیار ارزشمند بود و سخنرانان این همایش دکتر واعظ زاده معاون علمی رئیس جمهور و یکی از محققین کشور آلمان که از مهمانان ویژه کنگره بودند، سالن اجتماعات مملو از جمعیت و یکی از بهترین کنگره های بین المللی بود که انجمن تا کنون برگزار کرده است و با توجه به این که کنگره ها دو سالانه است، پیش بینی شده است که کنگره سوم موسوم به ICNN2010 در سال جاری در دانشگاه شیراز برگزار شود. مقدمات برگزاری آن فراهم و سایت راه اندازی شده است. دبیر این همایش دکتر شیخی - معاون پژوهشی دانشگاه شیراز - است. جالب است بگویم برای میزبانی این کنگره ها، دانشگاه های مختلفی درخواست میزبانی نموده اند که از این میان دانشگاه شیراز مورد تایید قرار گرفته است. پیش بینی می کنیم که کنگره بین المللی سوم بسیار باشکوه تر برگزار شود. سرفصل های آن در سایت کنگره موجود است و در صورتی که افراد تمایل به آگاهی بیشتر داشته باشند، می توانند به سایت کنگره به آدرس www.icnn2010.ir مراجعه و اطلاعات و جزئیات مورد نیاز را دریافت نمایند. بخش دیگر فعالیت های انجمن انتشاراتی است که شاخص ترین آن چاپ نشریه انگلیسی زبان علمی - پژوهشی موسوم به *Journal of Nano technology و IJNN* است که با *Nanoscience International* مجوز وزارت علوم، تحقیقات و فن آوری منتشر می شود. بزرگ ترین شاخص این نشریه، هیات تحریریه ای چند ملیتی، از کشورهای امریکا، انگلیس، هندوستان، ژاپن و جمهوری اسلامی ایران است. و این موجب افتخار است. این نشریه انجمن در یک تعامل بین المللی با دانشمندان ایران اسلامی به چاپ می رسد. این نشریه علاوه بر این که در سطح ایران منحصر به فرد است، در خاورمیانه نیز جایگاه ویژه ای را به خود اختصاص داده است و تنها یک نمونه با اسم مشابه در کشور مصر وجود داشت که

با پیگیری های به عمل آمده مبنی بر این مقدم بر IJNN که به لحاظ زمانی نشریه برای IJNN مورد مشابه مصری است نام نشریه انجمن تثبیت گردید و چاپ نمونه مشابه آن متوقف شد. این نشریه جایگاه خود را باز خواهد کرد و با توجه به این که از سال میلادی جاری به صورت فصلنامه (۴ شماره در سال) منتشر می شود، امیدواریم ظرف یک سال آینده در رده نشریات بین قرار گیرد. آدرس سایت نشریه ISI المللی نیز جهت ارسال الکترونیک مقالات بدین www.Ijnnonline.net شرح است از دیگر فعالیت های انجمن، برگزاری کارگاه های تخصصی است. در سال های نخستین تاسیس بیشتر به کارگاه های ترویجی می پرداختیم. یکی از مهمترین کارگاه های تخصصی انجمن که اخیراً برگزار شد، تحت عنوان مدل سازی مولکولی در محیط های نانو ساختار در دانشکده فنی دانشگاه تهران با کیفیتی بسیار بالا تشکیل شد که هزینه بالایی داشت و علاقه مندان از شهرهای مختلف در آن حضور یافتند. مدرس آن نیز از کشور کانادا دعوت شده بود و گواهی ویژه موفقیت در این کارگاه برای شرکت کنندگان صادر شد. انجمن نانو فناوری ایران علاوه بر آن در بخش انتشاراتی مجله ای علمی - ترویجی تحت عنوان دنیای نانو دارد که عمدتاً دانشجویان و اساتید می توانند مقالات و یافته های خود را در مراحل نخستین به زبان فارسی در این نشریه به چاپ رسانند. این ماحصل توضیحاتی در خصوص انجمن و فعالیت های آن بود. در مجموع می توان اهداف انجمن را به طور خلاصه در چند جمله به شرح زیر اعلام نمود:

- گسترش فرهنگ پژوهش در سطح ملی و بین المللی بین محققان و متخصصان آشنا به نانو فناوری
- همکاری با نهادهای اجرائی، علمی و پژوهشی کشور در زمینه ارزیابی، بازنگری و اجرای طرح های مرتبط با موضوع فعالیت های انجمن
- کمک به مدیران و ارگان های سیاستگذار به منظور تدوین ضوابط و آیین نامه های اجرائی مرتبط

- ترغیب و تشویق پژوهشگران (اعم از مراکز دانشگاهی و یا صنعتی) و تجلیل از استادان و دانشجویان ممتاز
- اطلاع رسانی عمومی، خاصه در متن جامعه علمی از روند رو به رشد فزاینده فناوری نانو
- کمک به ارائه خدمات آموزشی و پژوهشی و انتشار کتب و نشریات علمی و خبری
- تشکیل گردهمایی های علمی در سطح ملی، منطقه ای و بین المللی
- رسیدن به جایگاه مرجعیت علمی در عرصه علوم و فناوری نانو

به عقیده شما فناوری نانو تا چه اندازه در داخل کشور شکل جدی به خود گرفته است و در حال حاضر با چه مشکلاتی روبروست؟

در ارتباط با عرصه فعالیت های نانو در کشور باید گفت این فناوری نسبت به سایر موارد مشابه، جدید و نوپا است. توسعه و پیشرفت فناوری های جدید، نیاز به سرمایه گذاری دارند که بخشی از آن سرمایه گذاری مالی، بخشی دیگر حقوقی و بخشی هم مدیریتی و سازمانی است.

در بسیاری موارد فعالیت هایی در کشور شکل می گیرد که اگر پشتیبانی حقوقی نداشته باشد پیش نمی رود به عبارت دیگر باید محمل قانونی داشته و جایگاهی برای تعریف و طرح موضوع داشته باشد چرا که مبنای جدید را صرفاً نمی توان بر طبق روال عادی پیش برد. در بسیاری کشورها زمانی که مباحث جدید مطرح می شود، جایگاه ویژه ای به آن اختصاص می دهند تا سازمان ها و برخی صنایع ذیربط توجه باشند و برای پیشبرد موضوع اهمیتی قابل باشند و تلاش کنند.

با توجه به عنوان مجله کارآفرینان بخشی از سخنانم با موضوعیت این نشریه مرتبط است به عنوان مثال تحت پوشش بیمه قرار گرفتن محصولاتی که با عنوان نانو توسط کارآفرینان در بازار عرضه می شود ضرورت دارد.

نکته دیگر بحث تجاری سازی است و آن چه که در قالب کار و یا محصول آزمایشگاهی توسط یک پژوهشگر خلق می شود. یک محقق زمانی خواهد توانست محصول خود را صنعتی و تجاری نماید که سرمایه گذاری قابل توجهی برای آن در نظر گرفته شود این سرمایه گذاری یا باید بر عهده دولت و یا بخش خصوصی باشد. دولت به دلیل مشکلات و نیازمندی های کشور طبیعتاً قادر نخواهد بود این سرمایه گذاری را صورت دهد. اما بخش خصوصی با توجه به این که می خواهد فعالیت سودآور داشته باشد و محصولات برگرفته از فناوری نانو از جمله موارد سودآور است دارد و با اعتماد به این که سرمایه ای از دست نخواهد رفت و مورد حمایت واقع می شود، وارد عمل می شود.

نکته دیگر حمایت سازمان های دولتی از طرح های پژوهشی در حوزه نانو است. اگر سازمان های دولتی را ترغیب و توجیه نماییم که موظف شوند برای این گونه طرح ها سرمایه گذاری نمایند، آنان به طور طبیعی بخشی از اعتبارات خود را به این امر اختصاص خواهند داد لذا ضرورت دارد تا برخی دستگاه های عظیم دولتی چون سازمان صنایع و معادن و یا وزارت خانه های دفاع و بهداشت، درمان و علوم پزشکی، نفت و نیز سازمان پژوهش ها و برخی سازمان های دیگر چون سازمان گسترش و نوسازی صنایع توجیه شوند که در ارتباط با نانو نیاز به سرمایه گذاری است. هم چنین ضرورت دارد تا ردیف مستقلاً را مخصوص تامین اعتبار در پروژه های نانو درخواست یا ایجاد کنند ولی به دلیل این که ردیف مستقل وجود ندارد برخی دستگاه ها نسبت به حمایت از این طرح ها توجیه نیستند و با احتیاط عمل می کنند.

نکته دیگر تاسیس آزمایشگاه ملی است. به عقیده من نانو فن آوری محاسن و معایبی دارد که منظور از معایب در واقع همان موانع است. از جمله محاسن آن این که بستر لازم علمی در کشور وجود دارد و دانشمندان ما در علوم پایه به مبنای اولیه علوم و فن آوری نانو به خوبی واقف هستند و می توانند موفقیت هایی را کسب نمایند هم چنان که تاریخ فعالیت های چند ساله ما، به خوبی این مطلب را تایید می کند. مانع عظیمی که در این میان موجود است این است که تجهیزاتی که در ارتباط با نانو نیاز داریم به خصوص تجهیزات مشخصه یابی عمدتاً بسیار گران و در عین حال به خارج از کشور وابسته است بر این اساس پیشنهاد تاسیس آزمایشگاه ملی در سطح کشور مطرح شد.

یکی از این آزمایشگاه های مهم و مشابه به نام *British National Laboratory* است که در انگلستان قرار داشته و در نوع خود بی نظیر است که بسیاری از نقاط دنیا به جای این که این دستگاه های هزینه بر را مستقلاً خریداری کنند، از این آزمایشگاه ها که در سطح ملی مطرح هستند بهره می گیرند. در ایران نیز طی چند سال گذشته بحث راه اندازی چنین آزمایشگاه هایی مطرح شد و بنده مسئولیت جمع آوری برخی اطلاعات را در این حوزه عهده دار شدم و فعالیت هایی هم در این خصوص صورت گرفت ولی متأسفانه جدی گرفته نشد به عنوان مثال زمانی ۱۰ میلیون دلار که البته سرمایه چندانی نیست برای این امر در نظر گرفته شد ولی به مرحله عمل نرسید و این جای تأسف است. هم اکنون راه اندازی آزمایشگاه های ملی برای متمرکز کردن تجهیزات گران قیمت، تخصصی و هزینه بر مورد نیاز در این عرصه علمی، ضرورت دارد.

نکته دیگری که مطرح است این که اکنون بسیاری افراد که در حوزه های آموزشی

علوم و فناوری نانو حضور دارند نگران آینده شغلی خود هستند که البته به عقیده من این نگرانی ها تا حدی به جاست. همین مورد موجب شده است که بورس شدن دانشجویان در رشته نانو فناوری بسیار دشوار باشد بر عکس در صورتی که بخواهیم فردی را برای مهندسی نفت یا عمران بورس کنیم بسیار آسان تر خواهد بود.

در بخش ترویج، تا کنون بیشتر فعالیت های ترویجی، برای دانشجویان و یا دانش آموزان در حوزه آموزش صورت می گرفت در حالی که اکنون بیشتر باید جهت گیری فعالیت های ترویجی برای "محصولات نان" شکل بگیرد. به عنوان مثال موارد کاربردی کیف هایی که برای جلوگیری از آسیب های ناشی از اشعه موبایل طراحی شده و یا جوراب های برگرفته از فناوری نانو، نانو فناوری و کاربرد آن را معرفی می کند.

به عقیده من در مقوله نانوفناوری، مانند بسیاری موارد دیگر که تبلیغات تلویزیونی بر آن صورت گرفته و نتیجه بخش نیز بوده است باید از پتانسیل صدا و سیما استفاده شود.

بخش دیگر در خصوص ایجاد سازمان های کارآفرینی در بخش های مختلف است که این خلا هم در دانشگاه ها احساس می شود زیرا واحد های کارآفرینی در دانشگاه و سازمان های دولتی بسیار ضعیف عمل کرده و در حاله ای از ابهام است به طوری که نمی داند وظیفه شان در قبال دانشجو و کارآفرین چیست و متأسفانه در اکثر موارد زمانی که جوانان، موفقیت ها و یا پیشرفت های قابل توجهی به دست می آورند بلا تکلیف مانده و نمی داند که کجا باید بروند و چه کار باید انجام دهند.

مورد دیگر مباحث مالیاتی است. اگر پژوهشگر یقین داشته باشد که چنانچه تجهیزاتی را از خارج وارد کند مشمول تشویق می شود این خود موثر واقع خواهد شد و شاخص مهمی در جهت پیشبرد کار به شمار خواهد رفت. اکنون ساختار مناسب به لحاظ گمرکی شکل نگرفته است و به این دلیل که اداره گمرکات هزینه های سنگینی را برای واردات درخواست می کند، در برخی موارد مانع ورود کالا می شود.

در نهایت بحث نخبگان جوان نیز از جمله مواردی است که به نظام تشویقی بسیار جدی تر و بلند مدت تر و جا افتاده تری نیاز دارد. به عنوان مثال به صرف پرداخت چند میلیون تومان برای انجام پروژه به دانشجویان، لزوماً مشکلی از پیش نمی رود. تصور می کنم اگر به جای پرداخت این حمایت ها جوانان را به داشتن کسب و کاری در آینده دلگرم کنیم بسیار اثر گذارتر خواهد بود. ولو این که کمک های مقطعی در جای خود موثر است اما باید سازمان یافته تر عمل کنیم.

نکته دیگر مربوط به معاونت علمی ریاست جمهوری است. بسیار به جاست که در

سطح عالی امور اجرایی کشور یک معاونت علمی تشکیل شود ولی بنده گمان می کنم این معاونت علمی باید نقش سیاستگذار و هماهنگ کننده دستگاه های ذیربط را داشته باشد و کمتر در حوزه اجرایی وارد شود مگر این که در جهت رفع و رجوع گلوگاه ها گام بردارد و در غیر این صورت در بین دستگاه ها ناهماهنگی ایجاد خواهد شد.

در گذشته در برخی حوزه ها عدم هماهنگی دو بخش وزارت علوم، پژوهش و فناوری و معاونت علمی ریاست جمهوری کاملاً محسوس بود و همین مانع از پیشرفت کار بود. و برخی امور همواره در حاله ای از ابهام قرار داشت. تصور من این است که گسترش این ابهامات در نتیجه به زیان نظام و کشور در بخش آموزش عالی خواهد بود.

امیدوارم تلاش هایی که در بخش های مختلف از جمله در انجمن نانو فناوری، وزارت خانه ها، نهادها و دستگاه ها و نیز در ستاد ویژه توسعه نانو فناوری و چه در حوزه کلان معاونت علمی ریاست جمهوری صورت می گیرد، منجر به ایجاد هماهنگی بین این نهادها با یکدیگر شود. در چنین شرایطی موفقیت های جدی تری را شاهد خواهیم بود.

ارتباط این انجمن با برخی سازمان ها، نهادها و ارگان های مرتبط چگونه است و آیا با ستاد نانو فناوری ریاست جمهوری نیز تعاملاتی دارید؟

بله، با دستگاه های مختلف علی الخصوص آن سازمان هایی که عضو حقوقی ما هستند ارتباط خوبی داریم به عنوان مثال با بانک توسعه صادرات تفاهم نامه ای امضا نموده ایم و قرارداد چاپ کتاب منعقد می کنیم هم چنین با سازمان گسترش و نوسازی و برخی پژوهشکده های صنایع دفاع و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری همکاری هایی داریم. با ستاد ویژه توسعه فناوری که از ابتدا به راه اندازی انجمن کمک کردند نیز همکاری هایی داریم البته امیدوار هستیم که این ارتباطات روز به روز گسترده تر شود.

در حال حاضر برای واگذاری مسئولیت برگزاری همایش دانشجویی نانو که توسط ستاد برگزار شده است، به انجمن در حال مذاکره هستیم. همایش اخیر دانشجویی نیز توسط انجمن و با هدایت یکی از اعضای هیات مدیره در دانشگاه شهید بهشتی برگزار شد.

در حال حاضر تعاملات میان سازمان ها و نهادها و ستاد ویژه توسعه فناوری نانو در کشور مطلوب است لیکن با توجه به مطالبی که در بالا عنوان شد امیدواریم بستر فعالیت های مشترک گسترش یافته و به تبع آن انجمن در جایگاه حقوقی متناسب با شان یک نهاد علمی قرار گیرد چرا که انجمن نانوفناوری هم چون بسیاری از انجمن های

دیگر هنوز با جایگاه اصلی خود که همان مرجعیت علمی است فاصله زیادی دارد. در کشورهای پیشرفته اگر یک انجمن علمی از صحنه محو شود خلاً آن به روشنی در جامعه علمی احساس خواهد شد در حالی که در جامعه ما با توجه به این که انجمن های علمی نقش چشم گیری ایفا نکرده و جایگاه حقوقی مناسبی نداشته اند فقدان آن چندان قابل توجه و محسوس نخواهد بود.

انجمن های علمی باید کانون توجهات و بازوی مشورتی دستگاه ها و سازمان ها باشند. به عنوان مثال زمانی که برنامه پنجم توسعه تدوین می شود، لایحه بودجه به مجلس ارسال می شود، وزیری در مباحث نانو سیاست گذاری و برنامه ریزی می کند، سازمان های پژوهشی برای طرح های پژوهشی تصمیم گیری می کنند و یا نهادی قصد برگزاری گردهمایی در خصوص نانو دارد و از دستگاهی سرمایه طلب می کند، باید مرجعی برای دریافت کمک های فکری و مشاوره وجود داشته باشد و آن جایی نیست جز انجمن نانو فناوری ایران که باید جایگاه تعریف شده خود را داشته باشد. انجمن باید بتواند داور، مرجع و ناشر مهم ترین مطالب علمی کشور در حوزه نانو بوده و حمایت شود. اگر غیر از این باشد دیگر انجمن علمی معنا و مفهومی نخواهد داشت.

دستگاه های دولتی هیچ گاه نخواهند توانست نقش نهادی علمی - مردمی را در بخش خصوصی ایفا نمایند و تمام تلاش ما این است که ارتباطات خود را با دستگاه ها و سازمان ها گسترش دهیم و آینده خوبی را برای انجمن رقم زنیم. در شرایط کنونی اگر قصد داشته باشیم ۱۰ درصد از انجمن های علمی کشور را به عنوان انجمن های فعال نام ببریم، یقیناً یکی از آن ها انجمن نانو فناوری خواهد بود که در عمر کوتاه خود فعالیت های چشم گیری را صورت داده است و علاوه بر خریداری محل اسکان خود، ۲ نشریه را به صورت مستمر چاپ کرده، کنگره های بزرگ برگزار نموده، با سازمان های مختلف تعامل و تفاهم نامه داشته و قرارداد چاپ کتاب و طرح های تحقیقاتی در دست بررسی دارد و به خصوص نشریه بین المللی IJNN که اخیراً سایت آن به آدرس www.IJNNonline.net راه اندازی شده است. ما انتظار داریم سازمان ها و دستگاه ها در این خصوص انجمن نانوفناوری ایران را یاری دهند و با آن همکاری نموده و محققان و علمی الخصوص آنان که عضو انجمن نانو فناوری ایران هستند یافته های خود را به جای این که در نشریات خارجی به چاپ رسانند به انجمن نانو فناوری ارایه نموده و زمینه رونق بیشتر انتشارات انجمن را فراهم آورند.

امیدوارم ستاد ویژه توسعه نانو فناوری که همواره ما را یاری رسانیده کمک های جدی تری را متوجه انجمن نماید. به هر

حال با توکل به خداوند منان و کریم، دست همکاری خود را صمیمانه به سوی تمامی همکاران در ستاد و دیگر سازمان ها دراز می کنیم و امیدواریم انجمن را در تمام فعالیت های خود یاری نمایند.

برنامه های آینده نزدیک انجمن چیست؟

علاوه بر برنامه های روتین، مهم ترین برنامه قریب الوقوع ما برگزاری سومین کنگره بین المللی علوم و فناوری نانو ۹ تا ۱۱ نوامبر ۲۰۱۰ در شیراز است و علاوه بر آن تصمیم انجمن مبنی بر تبدیل نشریه IJNN به فصلنامه است که امیدواریم ظرف سال آینده این نشریه را به سطح نشریات معتبر بین المللی (ISI) برسانیم. در حال حاضر در سطح ISC نمایه شده است.

کارگاهی که در گذشته برگزار شد بسیار تخصصی بود ولی به پیشنهاد شرکت کنندگان در نظر داریم آن را در رده های مختلف مقدماتی، متوسط و پیشرفته برگزار نماییم. مضافاً این که از تمامی دستگاه ها و سازمان های کوچک و بزرگ دولتی و علمی الخصوص شرکت های کوچکی که در قالب مراکز رشد و پارک های علم و فناوری شکل گرفته و متولد شده اند، درخواست می کنم به عضویت حقوقی انجمن درآیند چرا که انجمن به تبع عضویت حقوقی این بخش ها تعاملات خود را با آنان بیشتر خواهد نمود و آن ها نیز می توانند از شبکه اطلاعاتی انجمن استفاده نمایند و از کمک انجمن نانو فناوری بهره مند گردند.

در پایان آیا مطلبی را لازم به ذکر می دانید؟

مایه مباهات است که با سازمان هایی در ارتباط باشیم که قصد دارند در طرح های تحقیقاتی فعالیت نمایند. انجمن می تواند به آنان محققان و دانشمندی را در این رابطه معرفی کند هم چنان که شخصیت های بسیار برجسته و ارزشمندی را چون پروفیسور صلواتی در کشور داریم که استاد دانشگاه کاشان و یکی از شخصیت های نافذ بین المللی است که عضو انجمن نانو فناوری ایران هستند. هم چنین از جمله شخصیت های شناخته شده دیگری که در سطح بین المللی مطرح و عضو هیات تحریریه نشریه بین المللی هستند خانم پروفیسور کولکارنی از هندوستان، پروفیسور کریس از انگلستان، پروفیسور منصوری از امریکا، که به همراه برخی همکاران دیگر این نشریه را هدایت می کنند.

در پایان از نشریه کارآفرینان سپاسگزاری کرده و برای دست اندر کاران این ماهنامه آرزوی توفیق دارم. امیدوارم مطالب عنوان شده برای خوانندگان این مجله مفید واقع شود.